Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26050
Copyright: Admont, Benediktinerstift

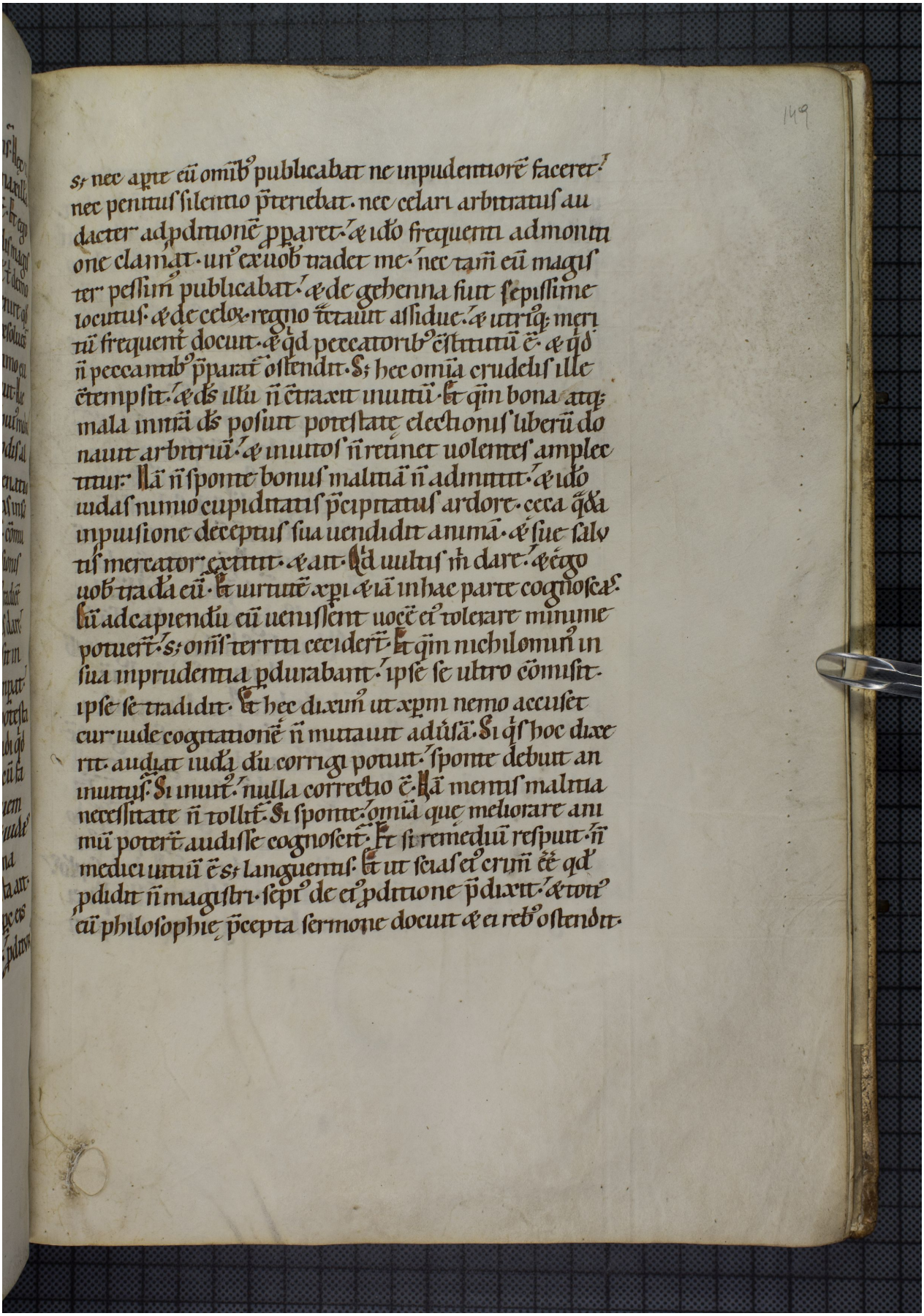

149

s; nec apte eū omib⁹ publicabat ne impudentiorē faceret.
nec penitus silentio p̄teriebat. nec celari arbitratus au
dacter ad pdtionē ppart. & ido frequenti admoniti
one clamat. uni ex uob⁹ tradet me. nec tam eū magis
ter pessim⁹ publicabat. & de gehenna fuit s̄epissime
locutus. & de celor. regno ꝗtauit assidue. & utriq; meri
tū frequent docuit. & qd peccatorib⁹ ēstituti ē. & qd
ñ peccantib⁹ p̄parat ostendit. s; hec omia erudelis ille
ēmpsit. & ds illū ñ ēxtraxit inuitū. Et qm bona atq;
mala in mā ds posuit potestate electionis liberū do
nauit arbitriū. & inuitos ñ retinet uolentes amplec
tiur. Hā ñ sponte bonus malitiā ñ admittit. & ido
iudas nimio cupiditatis p̄ceptatis ardore. ceca q̄da
impulsione deceptus sua uendidit anima. & sue salu
tis mercator extitit. & ait. Qd uultis mi dare. & ego
uob⁹ tradā eū. Et uirtute xpi & iā in hac parte cognoscas.
Hū adcapiendū eū uenissent uocē ei tolerare minime
potuerē. s; omis territi ceciderē. Et qm michilominus in
sua imprudentia pdurabant. ipse se ultro cōmisit.
ipse se tradidit. Et hec dixim ut xpm nemo accuset
cur iude cogitationē ñ mutauit adusā. Si q̄s hoc dixe
rit audiat iudā diu corrigi potuit. sponte debuit an
inuitus. Si inuit. nulla correctio ē. Hā mentis malitia
necessitate ñ tollit. Si sponte. omia que meliorare ani
mū poterē audisse cognoscit. Et si remediū respuit. ñ
medici uitiū ē s; languentis. Et ut scias ei crim ēē qd
pdidit ñ magistri. sepi de ei pdtione p̄dixit. & tot
eū philosophie p̄cepta sermone docuit & ei reb⁹ ostendit.